

KOKORSKÉ NOVINY

ROČNÍK XIV ČÍSLO 3 VYDÁVÁ OBEC KOKORY
OBČASNÍK PRO OBČANY MĚSTEČKA KOKOR A NEJEN PRO NĚ

ÚVODNÍK

Pozor, pozor! Dubnové, tedy druhé číslo letošního XIV. ročníku Kokorských novin jsme uzavřeli nezvykle brzy, již v polovině měsíce. Konec dubna tedy po právu patří už do tohoto čísla třetího. Ale zaznamenán být musí. Na stovce meteorologických stanic byly totiž v posledních dubnových dnech překonány a započteny teplotní rekordy (mnohdy až 200 let staré) a to na mnoha místech přes 30°C. Bylo nádherně, bez mráčků, koupaliště podle záběrů v televizi plná. Dokvétaly třešně a trnky, ale hlavními nevěstami byly jabloně, růžové, bílé, obsypané květy. Jedním slovem krása. A do toho svěží větřík, aby to horko nebylo tak deprimující. Budeme pro vás, pro červnové čtení, počasí dále, alespoň v jeho extrémech, sledovat, abychom si mohli i za rok nebo za dva vzpomenout, jak bylo na jaře roku 2012.

Před 67 lety skončila druhá světová válka. Wikipedie udává ve světě 63 milionů obětí; z Československa 25 tisíc našich vojáků, 63 tisíce mrtvých z řad civilního obyvatelstva a 277 tisíc obětí židovského holocaustu. Vzpomeňme na ně na všechny, i na ty naše z Kokor. A taky na Lidice, od jejichž vyhlazení a vymazání z mapy uplynulo letos 70 let.

A jsme zpátky u počasí. Všichni dobře známe květnové ledové muže, po domáčku „zmrzláně“ a mokrou Žofku k nim. Tentokrát dali vcelku pokoj a už jsme vysazovali, co se dalo, někteří už dávno, dávno předtím. Ale pozor. Jako blesk z čistého nebe nás však zaskočilo ráno 18. května. Mínius 2°C a u rybníka jinovatka. A jinde prý bylo i hůř. Mráz sedl i kolem naší Kopřivnice. Bramborová nať (už výšky 25 cm) se bezmocně svěsila a z větší části zhnědla. Jak se říká „na tabák“. Možná se té hnědé brambory zbaví, ale škoda, škoda. Jak vydržela rajčata a papriky se teprve ukáže. Opatrní ovšem teprve začali vysazovat. A udělali dobře. Uvidíme, co bude dál. A koncem května sucho a sucho. Někteří občané už zaznamenali významný pokles vody ve studnách. Začátkem června však přišlo trochu vláhy, ale ničivé bouřky ohlašováné v předpovědích pro Moravu se Kokorám obloukem vyhnuly. A to bylo dobře. Všechno začalo intenzivněji růst, ale hlavně plevel dávala zahrádkářům zabrat. A kolem Medarda ta krápež přece jen byla. A bylo ji opravdu požehnaně. Hned se nám to přestalo líbit. Zahrozila, ale jen trochu, i Kopřivnice a na Olešnici stoupl dosud malý průtok pětikrát. A už jsou hlášena a jsou tady vedra a bouřky. Zkrátka, léto se blíží. Jen ať je milostivé. Kš

Krásné světlo před bouřkou. Foto redakce.

Jarní kokorský pohled a otázky. Kde stojí fotograf? Najdete faru? Foto redakce KN.

OBECNÍ ZASTUPITELSTVO ZASEDALO 18. 4. 2012

Tady máme určité zpoždění, ale periodicitu Kokorských novin a plán jednání zastupitelstva si to vynutí. Aspoň si čtenáři obsah jednání připomenou nebo ožíví, případně spolu s novinami uschovají. Připomínáme také, že usnesení ze zasedání zastupitelstva je vždy vyvěšeno předepsaný čas na úřední desce i v elektronické podobě na webových stránkách obce. Zápis a přílohy jsou k dispozici k nahlédnutí občanů na obecním úřadě.

USNESENÍ ZASTUPITELSTVA

Zastupitelstvo obce schválilo :

ověřovatele zápisu, MUDr. A.Hluší a Ing. Z. Habáň
program zasedání

zrušení termínovaného vkladu v KB Přerov
odpisový plán ZŠ a MŠ Kokory pro rok 2012 – příloha č. 1
řešení rekonstrukce budovy Obecního úřadu Kokory – bezbariérový vstup a změnu dispozičního řešení vstupu, vyrovnání sedlové střešky, zbourání stávající garáže, využití podkrovní, zachování okna v restauraci Kokoráček u výčepu
smlouvu o uzavření smlouvy budoucí o zřízení věcného břemene a smlouvu o právu stavby IP-12-8011350/VB/2
smlouvu o uzavření smlouvy budoucí o zřízení věcného břemene a smlouvu o právu stavby IV-12-8006720/VB/2
pokračovat v jednání s vlastním parcelou pč. 273/3 v k. ú. Kokory o odkupu této parcely
vyčištění a přiletování horských vpustí na místních komunikacích

Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí :

plnění usnesení z minulého zastupitelstva z 15. 2. 2012
došlou poštu
všeobecné informace
informace o vrátce přeplatku dotace za rok 2011 u MŠ a ZŠ
uzavření MŠ Kokory po dobu hlavních prázdnin v termínu od

9. 7. 2012 do 17. 8. 2012

nabídku vlastníka domu na odprodej nemovitosti č.p. 18 v Kokorách Obci Kokory, zastupitelstvo obce v současné době neuvažuje o koupi této nemovitosti a jejím následném využití.

Hana Zittová starostka obce

Z OBECNÍHO ÚŘADU SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ DĚTÍ

V jarním období přibyli ke kokorským občanům dva chlápci : **24. dubna 2012 se narodil Jiří Kráčmar a**

25. května 2012 se narodil Matyáš Telišek
Srdečně vítáme chlapce mezi nás.

VÝZNAMNÁ JUBILEA

Ve věkové skupině nad 80 let patří do tohoto čísla KN následující občané, kterým chceme společně pogratulovat.

18. 7. 2012 dosáhne pan Antonín Doležel věku 86 let.

26. 7. 2012 dovrší pan Oldřich Dočkal věk 82 roků

11. 8. 2012 oslaví požeňnaných 90 pan Vladimír Vacek

15. 8. 2012 dosáhne 81 roků paní Dagmar Otčenášková

Všem oslavencům přejeme hodně zdraví, štěstí a rodinné pohody a tu požeňnanou kulatou devadesátku, až přijde čas, určitě oslavíme.

Na obecním úřadě se v červnu konala také jedna svatba.

ÚMRTÍ OBČANŮ

V této smutné rubrice zaznamenáváme v tomto čísle KN pouze jediné úmrtí.

2. května 2012 zemřela klientka Centra Dominika v Kokorách Marie Kučerová. Budiž jí země lehkou.

PŘEDHODOVÉ ODPOLEDNE

Vzhledem k periodicitě našich novin musíme už myslet poměrně daleko dopředu. Kokorské hody případnou letos na neděli 12. srpna. Předhodové odpoledne se bude tedy konat na hřišti u sokolovny pod patronací obecního úřadu a dalších spolků v sobotu 11. srpna. Podrobněji na palkátech na začátku srpna. Připomínáme zejména loňským účastníkům a vítězům silové soutěže hod břemenem a také novým zájemcům, že se bude závodit o **putovní pohár starostky obce - kokorská Amazonka** a také o **putovní pohár starosty Sokola Kokory – kokorský silák**. Poháry mají obhajovat u žen paní Dolínková z Přerova a u mužů pan Petr Minařík z Nelešovic. Budou letos překonány zaznamenané rekordy? Amazonky a siláci, je třeba přijít a pokusit se.

Tradiční součástí předhodového odpoledne je už každoročně i GASTRONOMICKÁ SOUTĚŽ.

O letošním předhodovém odpoledni bude na téma:

1.) Minizákusky

2.) Pochutiny k vínu a pivu

Předem děkujeme všem, kteří si i v předhodovém shonu najdou čas na tvorbu vzorků, do této soutěže. A hlavně si rezervují čas na přátelské posezení, dobroty a dobrou zábavu. Doufáme, že počasí nás nepřekvapí jako v roce 2011.

SLOVO STAROSTKY

Oprava lávky pro pěší před ZŠ

Na přelomu července a srpna bude probíhat oprava povrchu lávky pro pěší u základní školy včetně nájezdů z obou stran. V tomto období bude dle potřeb stavební firmy mostek uzavřen. V průběhu stavebních prací dbejte zvýšené opatrnosti.

Nové informační tabule

V obci jsme osadili dvě nové informační tabule s mapami, které jistě přispějí k zvýšení informovanosti o naší obci a jejím okolí. Mnohým návštěvníkům, turistům i cyklistům přijdou určitě vhod.

Projekt rekonstrukce budovy OÚ

Zastupitelstvo obce schválilo studii na rekonstrukci budovy obecního úřadu. Podle studie bude zpracován projekt a následně požádáno o stavební povolení. Základní vize je v bezbariérovém přístupu do budovy a s tím spojená zásadní dispoziční změna orientace vstupu z čelní strany od hlavní silnice. Využití by mohly mít i velké půdní prostory, s tím také zpracovaná studie do budoucna počítá. Samotná realizace rekonstrukce bude závislá na objemu potřebných finančních prostředků, možnosti získání dotací, případně rozdělení prací k financování po etapách. Pro zájemce je studie k nahlédnutí v kanceláři obecního úřadu.

Starostka

OSLAVY DNE DĚTÍ V KOKORÁCH

Stalo se již tradicí, že organizování oslav Dne dětí je jednou z aktivit dobrovolných hasičů v Kokorách. Ve spolupráci s obcí, mysliveckým sdružením, klubem žen a malou kopanou se i letos rozběhly přípravy na starém hřišti. V sobotu 2. 6. od 13.30 hod. bylo pro děti připraveno několik sportovních stanovišť, základy myslivosti a střelba ze vzduchovky. Letos přijeli i členové z klubu „Dlažka“ Přerov, kteří učili děti střilet z praku, luku a pistole na připravený terč. Zajímavé bylo i malování na obličeje, to změnilo některé raubíře v úplné andilky. Skákání na trampolíně, kterou zapůjčili fotbalisté, probíhalo až do pozdního večera. Děti se musely střída ve skupinkách maloši a skoro dospěláci. Velkou oblibu si opět získal malý poník v doprovodu pana ing. Dominika Jurečky. Dětem se pohled na svět z jeho hřbetu mimořádně zalíbil, a tak si poník ani jeho doprovod za celé odpoledne moc neodpočinuli.

Poník pod Bramborem. Foto archiv OÚ H. Z.

A komu nestačil poník, ten se mohl ještě pokochat posezením na hřbetě statných koňů z Nelešovic, kteří se, zapřaženi v dobové stříkačce a v doprovodu nelešovských hasičů, právě vraceli z oslav 70. výročí založení SDH Císařov. Všechny děti po absolvování připravených disciplín obdržely diplom, drobné dárky, nafouknuté balonky a občerstvení. V letošním roce nám počasí přálo a tak se děti mohly za celé odpoledne dostatečně vydovádět.

Děkuji všem, kteří pomáhali s přípravami a zúčastnili se na akci, která byla příjemným zpestřením kulturního života v obci. Věřte, že ten volný čas, který jsme dětem věnovali, dokázaly ocenit. Bylo to vidět na jejich spokojených tvářích.

Starostka

NA POUŤ DO FRANCIE,

kteou pro zájemce z přerovského a šumperského děkanátu organizoval náš pan farář P. Wojciech Zapiór, se z Kokor vypravily tři poutnice: Blažena Hučinová, Ing. Irena Lichnovská a já. Ze Žeravic k nám přibyli Ludmila Zapletalová a Marie Rýsavá a z Lukové manželé Lubomír a Irena Havlíkovi. Z kokorské farnosti tedy v neděli 20. května 2012 po obědě vyjelo celkem 8 poutníků směrem na Prahu, kde přistoupila moje sestra Marie Hermanová – kokorská rodačka. Hranice s Německem jsme překročili v Rozvadově a německo-francouzské v Saarbrückenu.

Zleva: B. Hučinová, L. Zapletalová, M. Rýsavá, P. Zapiór, L. Havlík, I. Lichnovská, R. Jurečková, I. Havlíková

Poutníci z kokorské farnosti ve Francii. Foto archiv R. J.

V pondělí ráno nás v nedozírné rovině řeky Seiny pohltila desetimilionová Paříž. Zatímco zde měl náš padesátimístný Mercedes nutnou 9 hodinovou přestávku, vypravili jsme se pěšky do pařížských ulic pod vedením našeho vědomostmi nabitého průvodce RNDr. Dočekala. Nejprve jsme minuli mohutný secesní hotel Lutetia na bulváru Raspail, kde pobýval 14 dní na přelomu ledna a února 1919 kněz Oldřich Zlámal, rodák z Kokor č. 158, toho času občan USA. Z pověření svatého stolce zde vyjednával s Edvardem Benešem, Karlem Kramářem a dalšími členy československé mírové delegace podmínky pro katolickou církev v novém svobodném

Československu. Od hotelu Lutetia jsme po chvíli došli do kláštera na Rue du Bac, odkud vzešla nejznámější, tzv. záračná medailka, kterou nosí miliony lidí po celém světě.

Před odjezdem z domova jsem si zjistila na Foreca.cz, jaké počasí nás v jednotlivých místech pouti čeká. Předpověď byla příznivá, až na první den našeho pobytu ve Francii: právě v Paříži bylo avizováno jen 5-8 mm srážek. Ve skutečnosti byla obloha mnohem, mnohem štedřejší. Od Rue du Bac jsme za výdatného deště dorazili do slavné pařížské katedrály na Seině - Notre Dame a pak pokračovali (se 2 přejezdy metrem) kolem Invalidovny, Eifelovky, celým Louvrem, přes náměstí Republiky až na Horu Mučedníků - Montmartre. K dešti se odpoledne přidal silný vítr, který mi totálně zničil deštník, takže jsem si pod egyptským obeliskem musela v tom lijavci koupit od pohotového araba nový, který se mně ovšem opětovně polámal. (Naštěstí už další dny nepršelo.) Z vody a větru jsme byli všichni mokří a prokřehlí. Kupodivu se nikdo nenachladil a ke cti poutníků budiž řečeno, že snášeli tu nepohodu opravdu statečně, s vědomím, že k pouti obět patří.

Pozdní odpoledne a večer jsme strávili na Montmartru ve veliké, půvabné basilice Sacre Coeur, která je otevřena i v noci. Zde jsme se ukryli před deštěm a současně spolu s početnými zástupy lidí naslouchali krásným večerním zpěvům zdejší komunity řeholních sester za doprovodu citery. Následující noc (a pak v průběhu pouti ještě další tři noci) jsme přespalí ve Formuli 1.

Naše pout' vedla od úterního rána dále **na jih Francie, do nejznámějšího katolického poutního místa na světě, do Lurd.** Cestou jsme navštívili krásnou pětিলodní gotickou katedrálu sv. Štěpána v Bourges a dvě města na Loire – Orleans a Nevers. Do Orléansu jsme přijeli zrovna týden po oslavách, které se zde každoročně konají na památku bitvy, při níž se sedmnáctileté Janě z Arku v čele nepočetného francouzského vojska právě poblíž Orléansu podařilo 8. května 1429 porazit Angličany, tím zvrátit výsledky stoleté války a nakonec osvobodit Francii a přivést krále Karla VII. ke korunovaci do Remeše. Ulice vedoucí k místní katedrále, náměstí mezi katedrálou a radnicí, i vnitřek katedrály byly ještě slavnostně vyzdobeny vlajkami a květinami. Hlavní částí každoročních oslav je příjezd vojáků v dobovém oblečení v čele s ozbrojenou dívkou v brnění a na koni, která představuje Janu z Arku, v tomto městě hrdě nazývanou také Panna Orléanská. Do hlavní role květnových oslav je každý rok podle přísných regulí vybrána jedna místní sedmnáctiletá dívka. (*Něco podobného, jako u nás jízda králov ve Vlčnově.*) Letošní oslavy byly zvláště veliké, protože nejen Orléans, ale celá Francie slavila kulaté výročí – 600 let od narození své nejslavnější ženy (*6. 1. 1412).

Ve vztahu k naší zemi je zajímavé, že se v latinském překladu dochoval dopis, který diktovala Jana z Arku na adresu českých husitů. V něm je napomíná a vyzývá, aby zanechali bratrovražedných válek, jinak že bude nucena přitáhnout do Čech zjednat pořádek. V zápětí však byla Burbonci zrazena a vydána Angličanům, kteří ji r. 1431 upálili.

Svatá Bernardetta v rakvi. Foto Ing. Růžena Jurečková.

V Nevers jsme se zastavili v klášteře, do něhož ve svých 22 letech vstoupila **Bernadetta** Soubirousová, které se v jejich rodných Lurdech jako 14 leté dívce 18 krát zjevila **Panna Maria**. Bernadetta byla drobného vzrůstu (v dospělosti měřila jen 137 cm) a od dětství trpěla astmatem. V neverském klášteře zemřela v 35 letech na TBC kostí. Její tělo bylo bez jakéhokoli ošetření pohřbeno v jednoduché dřevěné rakvi do země pod dlažbou kaple v klášterní zahradě. Protože se na přímělu sv. Bernadetty stalo několik lékařsky zdokumentovaných uzdravení, byla Bernadetta v r. 1925 prohlášena za blahoslavenou. Jak bývá při takové příležitosti zvykem, byla následně její rakev vyzvednuta za účelem ohledání tělesných pozůstatků. K velkému údivu všech bylo tělo pružné a neporušené, jakoby právě zemřela. Po důkladném lékařském ohledání a zdokumentování, bylo v nové rakvi opět uloženo do stejného hrobu. Když byla po dalších uzdraveních, které se staly po r. 1925 Bernadetta v r. 1933 prohlášena za svatou, byla rakev znovu vykopána a otevřena. Bernadettino tělo bylo shledáno ve stejném stavu jako před 8 lety, někteří dokonce tvrdili, že její tvář byla ještě půvabnější. Řeholnice převlékli zcela ohebné tělo své spolusestry do nového hábitu, položily je do skleněné rakve a umístily do boční kaple klášterního kostela, aby k ní mohli lidé bez omezení přicházet. Také my jsme v tom kostele nedaleko skleněného sarkofágu slavili mši svatou. Po ní jsme směli pokleknout u její rakve a zblízka přes sklo při modlitbě pozorovat detailně její tvář, jemné řasy očí, které se zavřely před 133 lety.

Pokračování příště

Ing. Růžena Jurečková

FOTOGRAFIE A HÁDANKY K ŘEŠENÍ

Abychom se mohli pustit do tohoto sloupku, musíme si připravit k ruce minulá čísla KN a to únorové a dubnové. A začneme v únoru. Hned na straně 3 nám obrázek napovídá, že tady se bude demolovat, část střechy je už stržena. Takže otázku je třeba upřesnit. Dnes tam nebydli nikdo. Ale kdo v této chaloupce na Zápivovářích kdysi bydlel? No přece „tetina Trefilka“, po ní nebo s ní Smékalovi a pak už jen, až do

definitivního prodeje, výhradně „chalupáři“. Alespoň pár slov o tetině. Byla to droboučká, ale statečná žena, sama vychovala 4 děti. Chodila „k sedlákom do pola“ za výdělkem a v domečku se dovedla uskromnit i s dětmi a vnoučaty na velmi malé ploše. Ale takových domků bylo v Kokorách víc. Tetina Trefilka (málokdo věděl, že Hedvika Trefilová) pekla trubičky, žehlila peřinky, pomáhala, kde se dalo a znala všechny zvyky a nepsaná pravidla související s venkovským životem a jeho důležitými mezníky. Dovedla si poradit s kozou při kozlatech, v nouzi i s novorozenětem (ještě jsou v Kokorách jednotlivci, které bez licence v rychlosti „rodila“) i s nebožkou, kterou bylo třeba vybavit a upravit do rakve. Pamětník se jistě najde ještě dost. Tetina Trefilka si jistě ani nedovedla představit, že by se tolik let po smrti ještě dostala do novin. Ale je tady i se svojí někdejší chaloupkou, která už ovšem brzy zmizí také.

Pan tesař na Olomoucké se jmenuje Jan Králík a pochází ze Soběchlebu. Pod jeho vedením vyrostl nejrychleji postavený krov v celé řadě novostaveb na Olomoucké, ovšem za přispění těžké mechanizace. Na vedlejším obrázku „Zima bez sněhu“ stojí fotograf na Kazňově, v pozadí jsou Čelechovice a na obzoru silueta Chlumu. Sestra horníka Jana Hnilici (na snímku v textu ve slavnostní hornické uniformě) Božena vystudovala střední pedagogickou školu a stala se učitelkou.

V obrazové příloze dubnových KN nepoznali někteří čtenáři pana Františka Zemana (při stavbě I. patra mateřské školy) a další si ho spletli s tehdejšími předsedou MNV Vladimírem Kopečným nejstarším. Vedle F. Zemana vidíme ještě brigádníky pana Josefa Spurného a v levém dolním rohu pana Zdeňka Nováka. Klášter byl tehdy viditelně bez přístavby.

Nejvíce zajímavých jmen přináší kvalitní černobílá fotografie ze zájezdu kokorských zahrádkářů, tehdy s předsedou místní kokorské organizace svazu zahrádkářů MUDr. Josefem Hučinem. Na snímku poznáváme paní R. Neuerovou, B. Válkovou, manželské páry Ministrových, Červenákových, Spáčilových, Dreiseitlových, Kopečných. Z jednotlivců pak pí Zemanovou, L. Šiškovou, švagrové M. a F. Horákovy, M. Zapletalovou, B. Mackovou, F. Milerovou, pí Reznerovou s dcerou a vnukem. Usmívá se na nás populární Vincenc Polák. S obtížemi jsme poznali sehnutého Františka Zlámala a několik dalších se nám identifikovat nepodařilo. Snad pomohou i čtenáři.

Členkou Sokola Kokory se stala paní Anna Poláková, po provdání Zapletalová, předtím od roku 1935 členka Sokola Tršice. Zapletalovi zakoupili tehdy před válkou mlýn Kaláb, který historicky, stejně jako samota „Hráza“ či „U rasa“ náležel do Kokor. Zapletalovi byli činní v Sokole, mlynář pan. L. Zapletal byl i výborný fotograf. Je autorem historického snímku shluky lidí kolem havarovaného sestřeleného Liberátoru, který se uvádí i v odborné literatuře a dokonce na stránkách leteckých veteránů je znám i v USA, ale také autorem prvních barevných fotografií sokolských cvičenek, pravděpodobně z roku 1947. Paní Zapletalovou na snímku jistě poznala celá její rodina a velká skupina pamětníků.

Většina čtenářů poznala i čtyři štamgasty: J. Vinklárka, J. Fialu, MUDr. J. Hučina a někdejšího předsedu MNV J. Spáčila. V dubnové obrazové příloze KN dále poznáváme A. Galdoškovou, J. Zemanovou, L. Hrubou, K. Uvíru, otce a syna Čechákovy z Ulice, A. Koláře, F. Semence, F. Veselského, družstevnice pí Zlámalovou, pí Polákovou, pí Zapletalovou a Veselskou z Hliníka, pí Hučínovou (81) a pí Čechákovou z Pusté. Kdo „kočíruje“ kravské spřežení jsme nepoznali.

O tršickém dolním mlýně a jeho strojní výbavě (rovněž hádanky) píšeme samostatně.

A nakonec jako doplněk jednu fotografii starou přesně 30 let, na které všechny oslavující a zpívající jistě poznáte, I ty, kteří už nejsou mezi námi a na které rádi vzpomeneme.

Zpívající Sokolové a házenkáři před 30 lety na šedesátinách.

Foto archiv T. J. K. Bluma.

Kš

HOSTINEC U ČERNOŠKŮ V KOKORÁCH.

Pokud použijeme toto označení v Kokorách, je to jasné. Jedná se o tzv. „panskou hospodu“, která v minulosti patřila vrchnosti. Kolem ní bylo hospodářské zázemí, dvůr, vjezd s vraty, stáje (později obecní býci), „pumpa“ a po léta kuželna. K tomu se řadil ohrazený tzv. „panský ovčín“ velmi zhruba na místě dnešní základní školy. Za I. republiky a ještě po II. světové válce nesla panská hospoda s tanečním sálem, přeměněným později na čas na sál loutkového divadla, název „U Černošků“. Ještě stále se mi před očima promítá černé tiskací válečné povinné německé označení GASTHAUS. Jak se další názvy této hospody střídalý spolu se jmény či přezdívkami vedoucích to už je na jiný článek. Dnes chodíme do hospody do přízemí budovy obecního úřadu, přesněji do Motořestu Kokoráček nebo také „U Aleny“ podle současné vedoucí paní Mederové. Motořest má navíc tzv. společensky využívanou „zahrádku“ a dobrou kuchyni a je také sídelním zázemím malé kopané. Ale pro ty nejstarší je to stále hospoda či hostinec U Černošků.

HOSTINEC U ČERNOŠKŮ V ŽERAVICÍCH

Také tento pojem je každému uslednému občanu z celého okolí zcela jasný. Tento název žeravské hospody vstupoval do širokého podvědomí veřejnosti zhruba za posledních více než 100 let.

Rodina Černoškova ze Žeravic držela v obci významné postavení hostinských a obchodníků od začátku XX. století. Josef Černošek byl dokonce téměř celé desetiletí před druhou světovou válkou žeravským starostou. S ukončením mandátu předal také hospodskou živnost, kterou vedl 30 let, svému synu Karlovi. A právě v tomto okamžiku, v roce 1938, se spojuje s hospodou v Žeravicích, ve středu obce a naproti školy, osobnost, která jako hospodská, ať už po boku manžela či později po léta samostatně, sloužila na tomto jednom místě veřejnosti (včetně posledního období nenápadné výpomoci a poradenství) naprosto neuvěřitelných sedmdesát let, i když oficiální pracovní poměr ukončila již v roce 1982 po 45 letech služby.

Byla to paní **Marie Černošková** rozená Dohnalíková (nar. 1915), která se na žeravskou hospodu čp. 25 přivdala z vedlejší zemědělské usedlosti. Byla nejmladší ze šesti dětí Dohnalíkových a po absolvování základní školy absolvovala

známé kurzy šití a vaření v klášteře sester dominikánek v Kokorách. Hospodu převzali tehdy „mladí Černoškoví“ rok po svatbě (1937) a vedli ji společně přes celou válku až do roku 1948. Po únoru však přišly postupně kroky pro hostinské, a nejen v Žeravicích, velmi nepříznivé. Znárodnění, vyvlastnění, nucený odchod vedoucího K. Černoška a přeměna paní hostinské v zaměstnankyni „Sdružení komunálních podniků“ či dalších seskupení až po Jednotu Hranice. Byla doba, kdy musela ve svém vlastním domě platit i nájem. V roce 1968 byl objekt Černoškovým vrácen, hospodu však dále využívala Jednota. Ale paní „Mařku“ Černoškovou jsme mohli vidět věrně za pultem „za každého povětrí“ a to i po skončení oficiálního pracovního poměru. Tak jsme na to byli zvyklí. A to nejen štamgasti a domácí, ale i příležitostní návštěvníci z okolí.

Také obě dcery, zejména starší Marie, okusily pracovně, zač je hospodský chlebiček v běžném provozu venkovské hospody, ale i při plesech, zábavách a společenských akcích, „v lokále i na sále“.

Zdálo se, že paní Černošková překračuje veškeré časové bariéry a že hospodu za nic na světě neopustí. Přece však přišel čas, kdy se po zhoršení zdravotního stavu uchýlila k dceři paní Marii Blafákové. A rok 2012 už znamenal hospitalizaci v Přerově a od dubna umístění v sociálním zařízení v Prostějově. Zde 25. dubna oslavila své 97. narozeniny a již čtyři dny nato zemřela.

Byli jsme povděční paní Marii Blafákové, že nám pro Kokorské noviny poskytla některé základní rodinné údaje (ještě mnoho z nich by se dalo dramaticky využít a vydaly by nejméně na další článek), abychom tak dlouhou a své obci věrnou životní dráhu její matky, poctivě vesnické hospodské, mohli alespoň stručně zaznamenat.

Zemřela prostá, pracovitá žena, kterou všichni znali, v podstatě skromná a nenáročná, která ctěla a uznávala lidi práce a dovedla si vážit těch, kteří ji v těžkých dobách dovedli podepřít a pomoci. Určitě si zaslouží naši úctu a vzpomínku. Až budou dnešní hospodští své hospodě, třeba i ve svém rodišti, věni padesát, nebo aspoň 40 let, pak uznáme, že se od ní něčemu naučili.

Paní Marie Černošková ze Žeravic je pochována na kokorském hřbitově. Případné rodinné vazby kokorských a žeravských Černošků jsme zatím nezkoumali. Snad nám pomohou čtenáři.

Kš

CO BY VÁS MOŽNÁ ZAJÍMALO

a na co snad, nebo určitě, zbude místo v srpnu? Tak především výsledky a výhled házené, jak proběhly hasičské závody, co se dělo ve škole v červnu a v prázdniny. Jak žije a jak si vede oddíl malé kopané s názvem JEDNOTA KOKORY? Jak dopadla část prázdninových akcí, kdo získal putovní poháry starostky obce a starosty Sokola a kdo vyhrál hodovou kulinářskou soutěž? Jak bude vypadat budova obecního úřadu po rekonstrukci? Počkejte si na KN XIV/4.

ZE ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÉ ŠKOLY KOKORY

Tentokrát přišly nejdříve podněty z pestrého života kokorské mateřské školy i s mnoha obrázky a krátkými záznamy. Vzhledem k omezenému prostoru našich novin jsme z nich vybrali jen některé, aby se dostalo nejen na „malochy“ a „velochy“, ale i na ty větší a odrostlejší řádné žáky naší základní školy:

ATLETIKA MATEŘSKÝCH ŠKOL Ve středu 2. 5. se děti z naší MŠ zúčastnily na hřišti Střední pedagogické školy

v Přerově atletických závodů. Naše děti byly velmi úspěšné a získaly celkem 5 medailí. Děvčata dokonce obsadila v běhu první, druhé i třetí místo.

Nejmenší kokorští atleti na hřišti SPgŠ. Foto archiv MŠ.

DĚTI NA EXKURZI V KRAVINĚ

Ve Vyškově vybudovalo město malou zoologickou zahradu, aby děti vůbec naživo viděly, jak některá domácí zvířata vypadají. Děti z kokorské MŠ tak daleko nemusely. Pěkně procházkou se šly podívat do našeho zemědělského družstva. Zdálo se, že kravičky, býčci i telátka byli na děti moc zvědavé a přivítali návštěvníky hlasitým bučením. Některé děti byly tak odvážné, že si kravičku i telátko pohladily. S.P.

P. S. Prosba redakce: Prosíme rodiče i prarodiče, aby dětem těchto pár řádků přečetli, ukázali jim obrázek a o krásné akci a také o dalších aktivitách školky i školy společně pobesedovali. Výchovný účinek se znásobí a zážitek pevněji usadí do dětské paměti. Děkuje.

V kokorském kravině. Foto archiv MŠ

MALÍ MALÍŘI

Článek jsme dostali do redakce pod titulkem : **Děti ZŠ a MŠ Kokory se v malířském světě neztratí**. Následující řádky naše čtenáře přesvědčí o pravdivosti tohoto tvrzení.

Děti ZŠ a MŠ Kokory se zúčastnily výtvarné soutěže, kterou pořádala MŠ Citov. Tématem byl "Ptačí zpěv". Celkově do této soutěže přišlo 205 prací. V porotě byli zástupci mikroregionu Království, akademický malíř O. Hudeček, starosta OÚ Citov a paní ředitelka MŠ Citov. Porota

u výtvarných děl hodnotila nápaditost, výtvarnou techniku, snahu, a to vše anonymně.

Na slavnostní vernisáži jsme si prohlédli všechna díla a výhercům byly předány diplomy a dárky. A co naši ? Jedním slovem, výborně. Malí výtvarníci z kokorské mateřské a základní školy obsadili ve svých věkových kategoriích následující místa (uvedeme dle zvyků z uměleckého světa i název díla):

Pavlinka Dobešová 3 roky (Ptačí sněm)	1. místo
Terežka Děrdová 6 let (Veselé hnízdo)	2. místo
Honzík Holčák 6 let (Ptačí kolotoč)	3. místo
Anežka Jurečková 2. třída (Ptáček vzdělaný v hudební nauce)	3. místo
Lukáš Drabišák 1. třída získal za obrázek „Zamilovaný zpěv dvou ptáčků“ ČESTNÉ UZNÁNÍ.	S.P.

Oceněné dílko P. Dobešové. Foto archiv MŠ.

A UŽ JSOU NA ŘADĚ ŽÁCI ZŠ KOKORY

Od první třídy až po devátku, zaslané příspěvky se týkají všech žáků. Ale jen někdo se dostane do článku a jen někdo na fotografii do textu, či do obrazové přílohy. Tak, prosím, čtěte pozorně a dívejte se.

DEN ZEMĚ

V pondělí 23. dubna jsme oslavovali svátek naší Země. Paní učitelky pro nás připravily pět aktivit: mraveniště a mravenci, léčivé bylinky, třídění odpadu, poznávání stromů a rostlin a poznávání ptactva. Zjistili jsme, že mravenci staví svá mraveniště i hluboko pod zemí, poznali jsme jejich vývojová stádia od vajíčka po dospělé. Víme, že úhlavní nepřítel mravenců je mravkolev a že mravenci neloví mšice, jen jim olizují zadečky a ze šťávy vyrábí medovici, kterou krmí larvy. Naučili jsme se rozeznávat některé léčivé bylinky a každá třída si vysela jeden druh do truhlíku, o který se budeme starat až do června.

Umíme správně třídit odpad do barevných kontejnerů a zjistili jsme, že při recyklaci vzniká spousta nových výrobků. Napadlo by vás, že z PET lahví se vyrábějí krásné plastové propisky?

Na školním dvoře jsme se detailně seznámili s naší nejznámější faunou a florou. Rozeznáme dvacet osm rostlin a šestnáct druhů z ptactva. Z papíru jsme si jednoho i vystříhali a vymalovali.

Na závěr jsem si na školním hřišti a v okolí školy zahráli na mraveniště. Čtyřem královnám ze čtyř mravenišť jsme nosili potravu – lístečky. Museli jsme si dávat pozor na mravkoly a pavouky, kteří nám potravu – lístečky brali.

Žáci 2. stupně byli rozděleni do skupin a pracovali v tvořivých dílnách. Zaměřili se na problematiku třídění odpadů a důsledky jejich hromadění v přírodě. Motivačním prvkem byla DVD projekce s názvem Oceán plastů. Díky ní se dozvěděli, jakým způsobem probíhá mezinárodní výzkum v oblasti ochrany životního prostředí. Následně vedli na toto téma diskusi, ověřili si své znalosti v pracovních listech EKO ABECEDA a na závěr uplatnili své nově nabyté vědomosti při práci v týmu. Výsledkem této spolupráce jsou jednotlivé prezentace umístěné v prostorách školy. Pozitivním prvkem tohoto dne byla kromě zaujetí tématem také schopnost žáků pracovat v týmu a to nejen v rámci tříd, ale i mezi jednotlivými ročníky. Kolektiv žáků.

KOKORSKÝ SLAVÍK

Ve středu 26. dubna 2012 se na Základní škole v Kokorách konal už 11. ročník soutěže „Kokorský slavík“. 27 nejlepších zpěváků ze tříd a mateřské školy postoupilo do školního kola. Tříčlenná porota, složená ze dvou pedagogů a žákyně 9. ročníků, měla těžké rozhodování. Všichni zpěváci podali velmi pěkné výkony a byli odměněni diplomem. Vítězové obdrželi k diplomu malý mls. Programem provázeli moderátoři Veronika Kubičková a Vojta Novosád ze VI. třídy. A jak celá soutěž, rozdělená do tří kategorií dopadla? To už najdete v následujících řádcích.

I. kategorie, MŠ a 1. třída:

1. místo Jakub Děřda (MŠ), Nikola Zmrzlíková (1. třída)
2. místo Ema Děřdová a Mikuláš Hluší (MŠ)
3. místo Nela Červeňáková (MŠ), Jiří Zapletal (1. třída)

II. kategorie, 2.- 5. ročník ZŠ

1. místo Adam Chovanec (4. ročník)
2. místo Anežka Jurečková (2. ročník)
3. místo Lucie Bradová (3. ročník)

III. kategorie, 6.- 9. ročník ZŠ

1. místo Alexandra Mačáková (8. ročník)
2. místo Johana Kratochvílová (8. ročník)
3. místo Radek Zmrzlík (8. ročník)
- L. Mandrholcová (6. ročník)

Vítězům a všem umístěným gratuluji! Poděkování patří všem, kteří se na organizaci tradičního „Kokorského slavíka“ podíleli.
Mgr. Jana Hošťálková

VSUVKA: Ročník 1938 z kokorské školy připomíná sraz ve čtvrtek 23. srpna. O hasičských závodech ze 17. 6. 2012, Memoriálu L. Horáka a zasloužilých hasičích vás budeme informovat v srpnovém čísle. Přidáme i nové informace z oddílu národní házené i z malé kopané. **Čtete celé prázdniny i Kokorské noviny.**

I kluci zpívají a vyhrávají. Foto archiv školy.

ATLETICKÁ KINDERIÁDA

Dne 22. května 2012 proběhlo v Šumperku krajské kolo již 14. ročníku celostátní atletické soutěže žáků I. stupně s názvem Kinderiáda. Soutěž je určena žákům 2. – 5. ročníku ZŠ, kdy za každý ročník je vybrán jeden chlapec a jedna dívka, kteří mají danu jednu technickou disciplínu. Všichni žáci pak běží 60m na čas a na závěr družstvo postaví 4-člennou běžeckou štafetu. K tomu jsou do družstva přidáni 2 tzv. „žolíci“ (náhradníci). Družstvo je tedy 10-členné za každou školu.

Tohoto kola se zúčastnilo 29 škol Olomouckého kraje. Naše vesnická škola si přivezla kromě úžasných sportovních výkonů i 13. místo v kraji. V každé disciplíně soupeřilo 29 dětí stejného ročníku.

Nejlepší výsledky vybojovali tito žáci:

- Jan Majárek** – 2. místo (skok daleký), 3. místo (běh 60m)
Ondřej Marek – 4. místo (běh 60m), 10. místo (hod plným míčem)
Andrea Myšáková – 5. místo (hod plným míčem), 7. místo (kléb 60m)

Všechny zúčastněné děti si mohly vyzkoušet i netradiční sportovní disciplíny (dětský hod oštěpem, překážkový sprint, skákání sem a tam, hod na cíl aj.). Pro děti byly připraveny dárkové předměty značky Kinder.

Úspěchy i slušivé dresy. Foto archiv školy

Jsme na výkony našich žáků hrdí, neboť na místech před námi se umístily školy s velkým počtem žáků a s moderní vybaveností. Patří za to dík našim šikovným žákům a píli pedagogů při přípravě sportovců ve skromných podmínkách. Navíc se žáci školy proslavili i na dalších atletických soutěžích, o kterých najdete informace na jiném místě KN.

EXKURZE V NAFTOVÉM MUZEU

Tak jako každý rok jsme se my, žáci 9. třídy s paní učitelkou Vystavělovou, zúčastnili exkurze v rámci výuky chemie v Muzeu naftového dobývání a geologie v Hodoníně. 24. května jsme seznámili s počátky získávání ropy ve světě, s historií těžby nafty a zemního plynu na Moravě. Dověděli jsme se, jak se naftaři dostávají k ložiskům, jak je poznají a těží. Mohli jsme si vyzkoušet interaktivní modely a prohlédnout si technologický park.

Mgr. Jana Procházková

DEN DĚTÍ

V pátek 1.6. 2012 se v kokorské základní škole konal Den dětí. Přípravy a organizace se tentokrát ujali žáci osmé a deváté třídy společně s třídními učitelkami. Žáci připravili celkem 10 tematicky zaměřených stanovišť. Každé představovalo jednu světovou zemi, kterou žáci pomocí indicií určovali. Následně její název vyznačili na slepé mapě a plnili sportovní úkoly. V cíli čekala na žáky sladká odměna.

Mgr. Simona Cyprichová

BESEDY VE ŠKOLE V KOKORÁCH

26. a 27. 4. se žáci 6. a 7. třídy účastnili multimediálního bloku k **Evropskému roku aktivního stárnutí a mezigeneračního soužití „Babi, dědo, nejste sami...“**. Využili jsme nabídky pracovníků z Magistrátu města Přerova Odboru sociálních věcí a školství Oddělení sociální prevence a pomoci, abychom přiměli žáky, zamyslet se nejen nad důležitostí seniorů v naší společnosti, ale i nad způsoby, jak jim pomoci a zároveň si uvědomit, jak oni pomáhají jim. Potěšilo nás, že žáci byli aktivní, uváděli mnoho příkladů vzájemné pomoci, o důležitosti seniorů nikdo nepochyboval. Dozvěděli se nové informace, např. o stárnutí naší společnosti: v roce 2007 měla 124 937 seniorů nad 85 let a v roce 2050 se předpokládá přibližný počet 500 000. Děti nejen vzděláváme, ale také vychováváme, v tomto případě je vedeme k tomu, aby své nápady, jak pomáhat, které tak dobře uměly vyjmenovávat, dokázaly také ochotně v životě realizovat.

Pamětní záznam o hrdinské smrti. Foto archiv školy.

Další besedou, tentokrát den před státním svátkem, bylo setkání žáků s kronikářem obce nad námětem **osvobození Kokor v roce 1945**. Kromě zajímavých osobních vzpomínek připomenul kronikář jediného kokorského občana, který ten poslední den války 8. května 1945 při dělostřelbě zahynul - byl to patnáctiletý Rostislav Kubáč, smrtelně zasažený německým šrapnelem. Pamětní list, který je dosud ve škole vystaven, je od učitele Jana Štěpána. Za každoroční připomínku těchto událostí pro žáky nejvyšších tříd inženýru Košťálkovi děkujeme.

Námětem dalších besed z naší současnosti byla pro naše školáky na II. stupni (rovněž v květnu) **prevence sociálně patologických jevů**, s nimiž se setkáváme, bohužel, i v našem prostředí. M. K.

ÚSPĚCH MLADÉ FLÉTNISTKY

Dne 23. května 2012 se konal v Mervartově síni přerovského zámku koncert **Alexandry Mačákové z Kokor (14)**, kterým absolvovala 1. cyklus studia hry na příčnou flétnu.

Mladá umělkyně „Saša“ začala navštěvovat Základní uměleckou školu Bedřicha Kozánka pobočku v Brodce u Přerova od svých čtyř let. Jejím prvním hudebním nástrojem byla zobcová flétna, dnes již převažuje především flétna příčná. Hru na tento nástroj studuje již šestým rokem u paní učitelky Elišky Tkadlecové. V letošním roce vítězně prošla nejdříve školním, pak okresním a krajským kolem právě ve hře na příčnou flétnu. Ve finále postoupila až do celostátního kola, které se konalo 4. – 6. května 2012 na Kladně.

Už 4 roky je Saša aktivní členkou přerovského dechového orchestru Haná, se kterým v současné době koncertuje v zahraničí v italském Julianu.

Přejeme této mladé umělkyni, aby se jí dařilo tak, jako dalším úspěšným kokorským muzikantům, kteří jsou dnes uznávaní v hudebním světě doma i za hranicemi naší vlasti.

L. V.

Podívejte se, jak ji to sluší v naší obrazové příloze na fotografii z rodinného archivu.

OPRAVDU VELKÉ RYBY

Nedostáváme každý den do Kokorských novin fotografie tak kapitálních úlovků, jaké nám poslal mladý kokorský rybář pan Dalibor Koutný (23). Rádi zveřejňujeme článček i krásné kapry na snímcích, přestože nebyli uloveni v našich vodách. Někteří tolstolobici z kokorského haltýřského rybníka se jim sice hmotností i délkou přiblížili, ale je to marné, kapr je kapr. Ale dejme už, samozřejmě i s blahopřáním, prostor Daliboru. Koutnému. Ten pro Kokorské noviny píše:

Petrův zdar,

po několika letech rybaření v ČR jsem dostal nabídku jet v dubnu na kapry do zahraničí, do bývalé Jugoslávie na zhruba čtyřicetihektarovou pískovnu. Moje první zahraniční výprava vyšla nad očekávání dobře a ulovil jsem několik krásných kaprů. Vybral jsem pouze dva největší, první byl krásný šupináč, který vážil 17,1 kg. Druhým byl obrovský lysec s mírami 25,86 kg a 102 cm. Všechny chycené kapry jsem samozřejmě pustil zpět do svého živlu, aby mohli udělat radost i dalším rybářům.

D. K.

Sedmnáctikilový šupináč. Foto archiv D. K.

SLET ČARODĚJNIC

Čarodějátka, čarodějové a čarodějnice se slétli na pozvání kokorských hasičů v sobotu 28. dubna s malým předstihem na louce „za panelákem“. A bylo jich zase o něco více, krásně nahastrošených s různě barevnou hřívou a s nezbytnými doplňky, jako jsou nevábné bradavice, obrovské zuby, pavouci, košťata. Byla tu čarodějnická drobotina, fešné juniorky a junioři, vymašlená zástupkyně školních čarodějnic, duo mamka a maxík, čarodějnice z Haltýř s havranem na rameni a dvě staré ježibaby, které to sletování dokonce ve zdraví přežily.

Počasí přálo, kokorské špekáčky chutnaly, hranice plála. Taký se soutěžilo v hodu koštětem a v letu vzduchem, jako v pohádce, všem se to líbilo. Nikdo nehořel, dobře to dopadlo a tak nás napadlo, že se my čarodějnice a celý ten ansábl kolem, zase za rok slétáme.

Členka a mluvčí čarodějnické obce D. L.

Na sokolské atletice. Foto redakce

SOKOLSKÁ ATLETIKA

V tomto čísle Kokorských novin zaujímá lehká atletika mimořádně významné místo. Závodí děti z naší školky v Přerově, žáci kokorské školy v Šumperku, jak dokládají i pěkné fotografie. K uvedeným sportovním aktivitám se každoročně přidávají také Sokoli. Lehká atletika je v rámci Sokolské župy Středomoravské Kratochvilovy součástí sokolské všestrannosti, ke které patří ještě šplh, gymnastika a plavání. Závodníci ze Sokola Kokory a ze spolupracující kokorské ZŠ dosáhli už v minulosti právě v atletických

soutěžích mimořádných výsledků. Závodníci Majárek, Marek a Hluší stáli na pěkném stadionu v Přerově opakovaně na stupních vítězů a tak jsme dobré atletické výkony očekávali i v letošním roce.

Atletické sokolské klání připadlo letos na sobotu 12. května. Vlivem vnějších okolností (zejména fotbalové zápasy mládeže, rodinné výlety) se nám podařilo sestavit družstvo početně o něco slabší, ovšem s většinou našich nadějných borců. První vlaštovkou a příslibem do dalších let byla účast jedné dívenky předškolačky v nejmladší kategorii.

Za proměnlivého a chladného počasí (bylo Pankráce) se kokorským závodníkům vcelku dařilo. Ocenili jsme zejména první místo malé Renaty Bolfové z Nelešovic (2006), která předstihla druhou z předškolaček Pecháčkovou z Přerova a třetí Zavadilovou z Beňova o více než 80 bodů. Na snímku našeho atletického družstva je Renatka s číslem 16.

Nezklamali především naši osvědčení závodníci. V kategorii mladších žáků I zvítězil už opakovaně a bezpečně Ondra Marek (2003), který před druhým Bartákem z Vlkoše vybojoval celkový náskok více než 150 bodů a vyhrál 3 ze čtyř disciplín, běh na 50m, skok daleký i běh na 300m. Na stupni vítězů Ondru na 3. místě úspěšně doplnil kokorský Vilém Hluší (2003), kterému trochu nevyšel jen běh na 300 m.

Už po třetí za sebou vyhrál celkově svou kategorii (letos žáci II) kokorský Jan Majárek (2001) a to zcela suverénně. Vyhrál rovněž tři ze čtyř disciplín jako O. Marek a na nebezpečného J. Veselého z Majetína si vytvořil náskok 124 bodů.

Snaživý výkon podali i ostatní naši chlapci a děvčata, na nejlepší však dosud nestačili. Kluci a děvčata, všichni jste bojovali statečně, jen vydržte. Poděkovat je také nutno za příkladný přístup rodičů i prarodičů (včetně členů obecního zastupitelstva), kteří své ratolesti nejen na závody přivezli, ale také je podpořili a povzbuzovali.

Při takových výsledcích, snaze, obětavosti a bojovnosti našich atletů se pak nemůžeme divit, že se objevují na stránkách našich novin a fotografiích opakovaně. Ještě jednou blahopřejeme. A podívejte se, i do přílohy, jak vám to slušelo.

Vítěze žákovských kategorií I a II najdete při přebírání sokolských diplomů v příloze KN. Foto redakce. Kš

NÁVRAT DO DOLNÍHO MLÝNA

Jen pro osvěžení paměti, navazujeme na dva starší články v našich novinách a také nejprve splácíme dluh. Ten se váže na obrázky zveřejněné v obrazové příloze i v textu letošního lednového čísla KN. V textu na straně 8 je vložen obrázek mlýnského stroje, který byl pro redakci označen jako „loupačka na kroupy“. V obrazové příloze téhož čísla jsou pod označením „Stroje v dolním mlýně“ zachyceny Poslédké stolice, produkující hrubou či polohrubou mouku. Poslední stolice vzadu dává mouku nejjemnější tzv. „dvojnulku“

Nahlížíme do dvora „historického dolního mlýna“

V redakci se v tomto oboru sice nevyznáme, ale pan František Dvořák, současný majitel uvedeného tršického mlýna, ležícího nedaleko kaple Sv. Kunhuty, nám to, při své opětovné návštěvě v redakci KN, potvrdil. Nad sklenicí prvního řepkového medu jsme opět rozevřeli paměti mlýna od řídicího učitele ve výslužbě Karla Stenzela. V nich jsme zatím pokročili až k prvnímu skutečnému majiteli mlýna Janu Kobertovi, který získal mlýn koupí od Olomoucké kapituly v roce 1775. Kobertovi pak i v dalších generacích vlastnili a provozovali mlýn až do roku 1792. Od tohoto roku až do poloviny XIX. století se na podkonhotském mlýně vystříдалo dalších 7 mlynářů či mlynářských rodin.

Pak už držení a provoz mlýna a pily převzal v roce 1862 rod Dvořáků a to nejprve Josef Dvořák (33 roků na mlýně), František Dvořák (26 roků) a posléze František Dvořák mladší (28 roků na mlýně až do roku 1949).

Ale to už se přidržíme zápisu současného majitele Františka Dvořáka nejmladšího. Stručný výpis z dějin mlýna umístil na sádrokartonovou plotnu, kterou pro případné zájemce o prohlídku vždy vystaví na dvoře mlýna. Zde píše (jen částečně upraveno):

V XVII. století se nacházel mlýn a kostel nad mlýnem v hlubokém lese. Písemné prameny však o tom nejsou. Mlýnské stavení bylo pravděpodobně o patro nižší než dnes. Po požáru, který zachvátil les, mlýn i kostel, doznala krajina podstatných změn. Zmizela věž kostela i kůr a zůstala kaple, která se díky péči a úpravám zachovala až do dneška. Také na mlýně byly postupně prováděny stavební úpravy. V roce 1947 pohánělo mlýn vodní kolo 2,2 m široké a 4,2 m vysoké. Pila byla poháněna rychlo kolem o průměru 80 cm, aby mohl být vyloučen převod. Mlýn prováděl mletí obilí, pořez dřeva a loupání prosa na kaši a zároveň zde bylo možno vyrábět kroupy. Součástí mlýna, jak to tehdy bylo běžné, bylo i polní hospodářství. Mlýn byl zastaven státním nařízením v roce 1952 za mlynáře Zdeňka Dvořáka. Pak se už provádělo jen šrotování pro JZD Tršice a běžela i zavedená výroba elektrické energie turbinou zbudovanou v roce 1947, která ostatně běží dodnes.

Po změně režimu se majitelé mlýna Zdeněk Dvořák a jeho manželka Cecilie Dvořáková rozhodli činnost mlýna obnovit. To se povedlo po značném úsilí až v listopadu 1991. V tu dobu dodával oživený podkonhotský mlýn mouku do pekárny na Daskabátě a do Přerova. Mlynářské řemeslo však na dolním tršickém mlýně zaniklo v roce 1997 a od té doby je v provozu pouze vodní elektrárna. K mlýnu patří některé okolní pozemky, rybník na přítékající Olešnici však vlastní Pováří Moravy.

Pozn. redakce: Majitel mlýna v současné době se snaží mlýn alespoň zakonzervovat a udržet (s možností bydlení) a umožnit čas od času veřejnosti po dohodě neoficiální prohlídku zajímavého historického objektu, pro který určitě platí to dříve známé a důstojné: „*Dědictví otců zachovej nám Pane*“

Zbývá ještě vybrat některé obrázky ze zařízení mlýna a seznámit čtenáře s jeho současnou podobou. Fotografie (autoři Ing. Pavelka a redakce KN) zařazujeme jednak do textu, jednak do obrazové přílohy KN. Snad se nad zajímavostmi z mlýnu na Olešnici spolu s našimi čtenáři ještě setkáme.

Kš

Vysévače, třídění mouky v podkonhotském mlýně. Foto KN.

DEN MATEK V KOKORÁCH

V naší obci se tato oslava stala již tradicí. Druhou květnovou neděli se pořádala v sokolovně v Kokorách malá oslava svátku maminek Maminky se mohly spolu s ostatními rodinnými příslušníky těšit z programu připraveného jejich dětmi. Žáci základní a mateřské školy měli připravená krásná vystoupení taneční, zpěv písniček a přednes básní. Maminky byly obdarovány dárečkem a květinou. Za krásná vystoupení byly děti odměněny bouřlivým potleskem. Dík patří též pořadatelům.

F. K.

150 LET SOKOLA, SLETY, TRADICE V KOKORÁCH

Už opakovaně jsme se v našich novinách dotkli 150. výročí založení jedné z nejstarších tělocvičných, kulturních a společenských organizací v našich zemích - SOKOLA, jehož historii, existenci, tradice, boje a práci připomínají v současnosti i mnohem významnější media než Kokorské noviny, včetně České televize a krajských spolků po celém světě. Hlavní součástí oslav bude i XV. všesokolský slet v Praze, kterému budou předcházet slety župní a krajské. V našem Olomouckém kraji aktivně žijí a pracují 4 sokolské župy, a to Župa Prostějovská, Olomoucká (Smrčková), Severomoravská a ta naše Středomoravská (Kratochvilova). A právě v Přerově je připravován na 16. 6. **Krajský sokolský slet v Přerově 2012.** Krajský slet se konal v Přerově znovu po jedenaosmdesáti letech (naposled 1931) a k jeho průběhu se ještě vrátíme v srpnových kokorských novinách.

Nyní však využijeme příležitosti i oslav a alespoň ve zkratce se vrátíme k více než stoleté historii Sokola u nás v Kokorách. Po úspěších pražského Sokola 1862 a vzniku České obce sokolské se začínají myšlenky Tyršovy a Fügnerovy spontánně šířit po Čechách i Moravě a prostřednictvím krajských sdružení i za oceán. Již v druhé polovině 19. století se dostávají i na Hanou a na počátku století dvacátého je založena roku 1903 **Tělovičná jednota Sokol Sokol pro Kokory a okolí** (Kokory, Čelechovice, Nelešovice a Luková). Od roku 1912 má jednota i ženský odbor a cvičení se zdárně rozvíjí. Už v tomto roce se zúčastnilo všesokolského sletu v Praze 12 našich cvičenců. Po strašné I. světové válce se Sokol v Kokorách prudce rozvíjí a již v roce 1919 buduje adaptací a přestavbou rolnické mlékárny novou sokolovnu. Klasické cvičení je postupně doplňováno sporty a v roce 1929 se začíná do Sokola i náš

původní národní sport, česká házená z dosavadního sportovního klubu Haná Kokory.

Celé období I. republiky hýří Sokol Kokory (Sokolové z Nelešovic a Lukové se osamostatnili) aktivitou nejen na hřišti a cvičišti a tělocvičně, ale také při společenských a kulturních akcích. Hraje se házená, volejbal, cvičí se, pracuje zábavní a divadelní odbor i odbor vzdělávací. Čeští házenkáři Kokor se stávají mistry Hanácké župy a postupují do ligy, slavné jsou sokolské plesy a šibřinky, hrají se činohry i náročné operety, Sokol má i svou hudbu a ve vlastní správě nový vydatný zdroj příjmů, kino Sokola Kokory.

II. světová válka a německý (protektorátní) zákaz činnosti Sokola zmrazil veškeré sokolské aktivity v naší obci. Ihned po osvobození však Sokol i házená ožívá. Na slavný X. všesokolský slet v roce 1948 odjíždí z Kokor více než sto cvičenců a slet je od nás i hmotně podporován. Na svá vystoupení v Praze i na účast v nezapomenutelném (tehdy už protestním) průvodu Prahou pamětníci a pamětnice dosud vzpomínají. Znovu se hrají divadla a pořádají kulturní a společenské akce.

Následujících 40 let bylo pro sokolské hnutí mimořádně nepříznivých. Funkcionářům Sokola Kokory i národní házené se však podařilo sportovní, tělovýchovnou i společenskou činnost v našem obecním měřítku a v dřívějších sokolských charakteristikách a tradicích (a po svém) udržet i v rámci tehdejšího ČSTV. Téměř na koleně a bez podpory se podařilo přistavět ke starému sálu nové jeviště a při období určitého uvolnění poměrů a za významné podpory zemědělského družstva i tehdejšího MNV, postavit na konci 70. let i vysněný a dlouho odkládaný tělocvičný a kulturní sál sokolovny a dvakrát upravit povrch plně vytištěného hřiště úspěšného oddílu národní házené.

Po dlouholetých restitučních sporech po roce 1989 se Sokol Kokory v roce 2001 stává opět součástí České obce sokolské, od které později získává zpět darem i své původní nemovitosti. Vstřícností současného obecního zastupitelstva získává po letech od obce složitými převody a kompromisy i pozemky pod částí hřiště na házenou, pod tenisovým kurtem a pod sklady a kotelnou a dochází tak ke stabilizaci sokolského majetku.

V současnosti má Tělocvičná jednota Sokol Kokory kolem dvou set členů ve sportovních oddílech národní házené a volejbalu a v tak zvaném odboru všestrannosti, který zahrnuje cvičení žen zdravotní, aerobik a zumbu, cvičení rodičů a dětí, stolní tenis a tenis, sálovou malou kopanou, florbal, a další zájmové skupiny, klub seniorů s jeho programy a věrné přispívající členy. Nesmíme zapomenout ani na mladičké reprezentanty Sokola v lehké atletice.

Mimořádný význam má i služba škole, obci, veřejnosti i spolkům a organizacím, spočívající v ekonomicky i provozně náročném udržování celého sportovního areálu, sálu, šaten a sociálního a dalšího zařízení i přilehlých hřišť, včetně nově vybudovaného a velkoryse sponzorovaného tenisového kurtu.

Bez podobné podpory obce Kokory, Olomouckého kraje, ČOS i jednotlivých sponzorů by byla ekonomika této historické, společenské neziskové organizace v uvedeném rozsahu nemyslitelná.

Provoz a údržba celého areálu sokolovny Kokory zůstává jedním z hlavních úkolů T. J. i do dalších let. Navíc přibývá naléhavý technický a sportovně zdravotní požadavek na vybudování nového povrchu hřiště na národní házenou, samozřejmě i pro službu škole a ostatním sportovcům a cvičencům. Velkým problémem zůstává současný demografický vývoj, nedostatek populace mladších ročníků, ale i jejich celkové roztržité a nepřilíhající sportovní zaměření a

menší zájem o skutečně pravidelný trénink a závaznou účast ve sportovních soutěžích.

Jakub, Karel, Božena a Jarek Obzinovi. Archiv Sokola.

Vynecháme-li některá jména nejstarší, je činnost Sokola Kokory i házené spjata se jmény předních činníků a celých sokolsky orientovaných rodin. Uvedeme alespoň některá a na čtenářích a pamětnících ponecháme plánovitě jejich následné doplnění. V minulosti to byla např. rodina Pavlíkova, Vitoslavských, Obzinova, Matušková, Jemelkova, Nakládalova, Veselských, Bubeníkova, Vavříkova, Horáková a další, ke kterým v současnosti přibývají i jména nová, pro která zůstává prostor i v našich novinách otevřený. Kš

PRAŽSKÉ PRIMÁTORKY MAJÍ VÍTĚZKU Z KOKOR

První červnový víkend se v Praze konaly již 99. **Primátorky** - tradiční veslařský závod o pohár primátora hlavního města Prahy. Kokorská veslařka **Ivana Zapletalová** zasedla v prestižní kategorii žen do vítězné osmiveslice a tato **posádka** společně na příklad s nejlepší veslařkou světa Mirkou Knapkovou **zvítězila a vybojovala na Vltavě zlaté medaile**. Druhá ze sester Zapletalových Pavlína si dojela na osmě dorostenek pro druhé místo. D. Z.

Kokorské noviny se rády připojují ke gratulantům, jde přece o jeden z nejnáměšších a nejprestižnějších veslařských závodů u nás. Už v této souvislosti budeme netrpělivě čekat na slavný jubilejní stý ročník.

Vítězná posádka osmiveslice s Ivanou vpředu vlevo a s funkcionáři na břehu Vltavy. Foto rodinný archiv.

KOKORSKÁ HUSÍ NOHA

Téma chovu husí jsme si ve zkratce už v KN přečetli. Autor problematiku dále zpracoval, rozšířil a připravil pro Hanácký kalendář 2013. Podrobněji se zde dotýká znaku Kokor, tedy husí nohy, odvozeného od znaku panského rodu Ludaniců, majitelů Rokytnického panství. Jejich znakem je statečný rozkřídlený houser, pečlivě střežící a statečně bránící své hejno. Pro potvrzení této uznávané hypotézy jsme si zajeli do Rokytnice, kde jsme na čele kostela znak Ludaniců na štítě zachytili. Znak je sice již poněkud omšelý, ale snad fotografie v příloze alespoň něco zachytí. Kdo bude mít zájem číst znovu a podrobněji, počká si na Hanácký kalendář 2013, který by měl vyjít v prosinci.

Ludanický houser. Foto převzato z internetu.

1. AC KOKORÁČEK

V rámci jarní části mistrovských zápasů v malé kopané se na starém hřišti pod Bramborem uskutečnilo také místní derby mezi družstvy 1. AC Kokoráček a FC Jednota Kokory s výsledkem 4:2 pro Kokoráček. Vítězům se podařilo zvrátit nepříznivý vývoj utkání. V poločase totiž prohrávali 0 : 2..

Soutěž tzv. 3. ligy, ve které obě kokorská družstva hrají, je velmi vyrovnaná a napínavá. 1. AC Kokoráček však již hrozbu sestupu odvrátil a to vítězstvím v sousedním Brodku poměrem 3:1. Jednota Kokory si dokonce stojí v tabulce ještě lépe.

Fotbalisté Kokoráčku již tradičně chystají na léto několik akcí. Zahájení prázdnin 7. července, je orientováno hlavně pro děti, ovšem i s večerní živou hudbou. Populární „Konec prázdnin“ je plánován tentokrát na sobotu 1. září s tradičním uličním turnajem v malé kopané.

P. P.

Z ČINNOSTI MLADÝCH KOKORSKÝCH HASIČŮ

Oddíl mladých hasičů byl založen na podzim loňského roku. Po náborové akci v místní školce a škole se první schůzky účastnilo asi šest dětí. Poté jsme se účastnili braného závodu MHJ v Zastávce u Brna, kde se účastnilo jedno družstvo mladších a jedno družstvo starších žáků. Starší se umístili 2 z 29 a odvezli si pohár a mladší se umístili 18 ze 46 a ti si odvezli plakety za účast. Po druhé náborové akci se naše řady rozšířily na cca. 19 dětí. Obec Kokory zakoupila dětem nové hadice, savice, opasky, helmy, dresy a další výstroj. Sobota 26. listopadu se konalo karnevalové setkání v Popůvkách všech dětí z okresu Přerov, kteří jsou členy MHJ. Děti se zúčastnily různých soutěží udělaných pro jejich zábavu. Na konci karnevalu se konala tombola a každé z dětí si odvezlo cenu. V sobotu 3. prosince se konala hasičská soutěž „Soptík“ v tělocvičně gymnázia T. G. Masaryka v Zastávce u Brna kde si každý zúčastněný vyhrál věcnou cenu. 14. ledna se děti zúčastnily výroční schůze hasičů v Kokorách, kde zapívaly při zahájení. 31. března se konala taneční soutěž Fire Dance v Žabčicích, kde se zúčastnili 3 taneční páry ze starších. Dále jsme se zúčastnili Tovačovských piškvorek, které se konaly 7. dubna. Tato soutěž obsahovala 5 disciplín s požární tematikou. 28. dubna se hasičata zúčastnila pálení čarodějnic v Kokorách, kde ve svých maskách zatančili tanec a zasoutěžili si. 5. května jsme se zúčastnili okrskové soutěže v Popůvkách. Zde se mladší žáci umístili na 3 místě a starší na 4. Další závody se konaly 12. května v Lobodících. Šlo o okresní kolo, z kterého postupovala 3 družstva z mladších a 3 ze starších. Zde se dělala uzlová štafeta, rozběhy jednotlivců, štafeta na 4x60 metrů a požární útok. Druhé pokusy u jednotlivců a štafeta na 4x60 metrů se zrušily kvůli počasí, které nám nepřálo. Z těchto závodů postoupili mladší na přebor Moravy. Ten se konal 26. května v prostorách Sportovního areálu pod Palackého vrchem v Brně. Zde se nám moc nezadařilo, ale aspoň jsme získali spoustu nových zkušeností. 2. června se v Kokorách konal den dětí, na kterém jsme předvedli hasičskou ukázkou. Nadále nás čekají ještě pohárové soutěže a letní výcvikový tábor. J. M.

FAJNŠMEKŘI, VZHŮRU NA MYSLIVECKOU CHATU

V sobotu 14. července bude od 12 hodin na myslivecké chatě Pod Hájem opět pořádáno tradiční myslivecké odpoledne s vyhlášenými mysliveckými specialitami ve velkém výběru. Navíc makrely, kofola, pivo Zubr 11°, hudba a další. Vyjděte si do přírody a pochutnejte si.

Srdečně zvou myslivci INFO: tel. 602541051 M. P.

PŘÁNÍ REDAKCE NAKONEC

Krásné léto, pěkné vysvědčení a zajímavé prázdniny a spoustu zážitků, ať máme o čem psát i v okurkové sezóně v srpnovém čísle KN. Zvláště zdravíme věrné a stále čtenáře.

KOKORSKÉ NOVINY - občasník

Vydavatel: Obec Kokory, Kokory 57

IČO : CZ 00301388

Registrovány u MK ČR pod číslem E 12660

Šéfredaktor: Ing. Alois Košťálek, Kokory 118

Redakční rada: Ing. Dominik Jurečka, Drahomíra

Lörinczová, Ing. Ondřej Ryšán, Hana Zittová